

РЕШЕНИЕ

№ 859

гр. Бургас, 19.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и втори юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Симеон С. Михов

при участието на секретаря Стойка Д. Вълкова
като разглежда докладваното от Симеон С. Михов Гражданско дело №
20222100101774 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по повод искова молба от Г. Х. Р. с ЕГН ***** от с.С. и Г. Г. А. с ЕГН *****, чрез своята майка и законен представител Г. Х. Р., чрез пълномощник адв. Красимир Стоянов Кацарски от АК-Бургас, с посочен съдебен адрес: гр. Бургас, ул. „Васил Левски“ № 16, офис 316 против ЗАД „ДаллБогт: Живот и Здраве“ АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление: гр.София 1172, бул. „Г.М.Димитров“ № 1, да бъде осъдено да заплати в полза на Г. Р. обезщетение за неимуществени вреди в размер на 26 000 лв., изразяващи се в болки, стрес и страдания вследствие на ПТП на 30.05.2020г. на път в област Бургас, ведно със законната лихва от 28.06.2022 г. до окончателното изплащане на сумата и в полза на Г. А. обезщетение за неимуществени вреди в размер на 4 000 лв., изразяващи се в болки, стрес и страдания вследствие на ПТП на 30.05.2020г. на път в област Бургас, ведно със законната лихва от 28.06.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, както и направените по делото разноски. Според изложеното в исковата молба, на 30.05.2020 г. около полунощ на третокласен път № 7006 км 7+351 в неизвестна посока при управление на моторно превозно средство лек автомобил марка „Опел“, модел „Корса“, с ДК № А 59 44 КХ, водачът и собственик Г. А. А. с ЕГН *** на прав участък и при сухо платно, изгубил контрол над управляваното МПС, нарушил правилата за движение и се ударил в преграда (крайпътно дърво) вдясно по посока движението си. Причинени са увреждания на пътувалата на предна дясна седалка негова спътница на семейни начала Г. Р.: счупване на ляв латерален кондил на табията и разкъсно-контузна рана по предната повърхност на лявата подбедрица, като е било затруднено движението на левия крак за срок от 4-5 месеца при обичаен ход на оздравителния процес. Пътувалото на задната седалка дете Г. А. е

получило разкъсно-контузна рана на челото и лявата буза, разкъсвания на ляв, долен клепач, рана под лявото око, като следва да се възстанови за около 30 дни. На водача Г.А. е бил съставен АУАН и издадено наказателно постановление, което е било отменено с решение № 433/ 22.03.2021г. по КНАХ № 368/2021г. на Административен съд – Бургас. Било е образувано ДП № 11/2020г. по описа на РУ на МВР – Сунгурларе, което е било прекратено по искане на пострадалата.

Заявява се, че отговорността на ответното дружество произтича от сключения договор за застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ по полица със срок на покритието, обхващащ датата на станалото ПТП. Застраховката покривала отговорността на собствениците, ползвателите и държателите на МПС и на упълномощените от тях лица за водачи. Съгласно изискванията на чл. 380 във вр. с чл. 106 от КЗ, на 18.04.2022 г. ищците са депозирали пред застрахователя претенции за заплащане на обезщетения за неимуществени вреди. По така отправените претенции са били образувани щета № 0801-002138/ 2022-01 и № 0801-002138/ 2022-02, по които на основание чл. 499 от КЗ да бъдат определени обезщетения. С уведомления изх.№ 3212/ 28.06.2022г. и изх.№ 2408/ 13.05.2022г., на основание чл.106 ал.3 от КЗ, застрахователят е поискал представянето на допълнителни документи, вкл.краен акт на наказателен съд или прокуратурата за приключване на воденото досъдебно производство. Въпреки невъзможността за ищците да предоставят такива, ответното дружество не е заявило дали ще изплати обезщетения.

Заявява се в исковата молба, че вредите, които продължават да търпят ищците, са в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП, предвид настъпилите увреждания.

В предоставения срок е постъпил писмен отговор от ответника, с който претенцията се оспорва изцяло както по основание, така и по размер. На първо място, ответникът не оспори съществуването на валидно застрахователно правоотношение със собственика на лекия автомобил, предизвикал ПТП. На второ, направено е възражение за съпричиняване от страна на Г.Р., която със своите действия е нарушила чл.137а ал.1 от ЗДвП, тъй като пътувала без поставен предпазен колан, какъвто имало в автомобила. Неспазването на цит. правни норми от страна на Г.Р. е допринесло в значителна степен за получените телесни повреди. Ищцата е нарушила и чл.137в ал.3 от ЗДвП, като не е поставила пострадалия Г. в обезопасително столче, с което е допринесла в значителна степен за настъпването на вредоносния резултат за детето. Твърди, че с оглед разпоредбата на чл. 51 ал. 2 от ЗЗД, размерът на присъдените обезщетения следва да се намали с оглед приетия процент на принос. Трето, не е доказана вината на водача на причинилото ПТП превозно средство. Липсва влязла в сила присъда или друг съдебен акт, с който да е установен механизма на ПТП, както и съставомерността на деянието. Четвърто, недоказани са настъпилите увреждания на пострадалите, като се оспорва техния интензитет и продължителност. Ищцата е имала предишна травма и заболявания, които са допринесли за по-продължителния период на възстановяване. Пето, излага се от ответната страна становище относно неоснователността и необосноваността на предявената искова

претенция, по смисъла на чл. 52 от ЗЗД. Съгласно трайната практика на ВКС, справедливостта изисква от съда да определя във всеки конкретен случай онзи необходим, но и достатъчен паричен еквивалент, който да възмезди увредените лица за претърпените вреди. Твърди се, че претендираните обезщетения не съответстват на изискването за необходимост и достатъчност, с оглед на което са незаконосъобразни (в нарушение на чл. 52 от ЗЗД), необосновани (с оглед конкретните неимуществени вреди) и завишени по размер. В случай, че съдът уважи исковата претенция, би се стигнало до неоснователно обогатяване на ишците и претендираното обезщетение не би имало възмездителен характер. Шесто, не се дължат претендираните лихви, предвид акцесорния им характер спрямо търсените обезщетения. Самият застрахован – Г. А., не е уведомил застрахователя, а е напуснал местопроизшествието. Отговорността на застрахователя произтича от отговорността на прекия извършител на ПТП и поради това ишците не биха могли да получат от ответника повече, отколкото могат да получат от прекия извършител.

С определение № 899/ 29.03.2023г. като трето лице – помагач на ответната страна беше конституиран Г. А. А. с ЕГН *****, с постоянен адрес: с.С., община С.. Същият не депозира писмено становище, не направи доказателствени искания.

В съдебно заседание пълномощникът на ищцовата страна поддържа предявените икове и моли съда да ги уважи в пълен размер като основателни и доказани. В подкрепа на исковите ангажира свидетелски показания, както и съдебно-медицинска експертиза. Подробни доводи бяха развити в пледоарията.

В съдебно заседание ответната страна чрез своя процесуален представител заяви, че поддържа направените възражения и моли съда да отхвърли исковите като неоснователни и недоказани. В подкрепа на защитната си теза ангажира съдебно-автотехническа и съдебно-медицинска експертизи.

Третото лице – помагач се яви лично в съдебно заседание, като счита, че исковите са основателни и доказани по размер.

Съдът след преценка на събраните по делото доказателства и като съобрази закона, приема за установено от фактическа и правна страна следното.

Съдът счита, че исковата молба е допустима, като предявена пред надлежния съд според чл.105 и чл.104 т.4 от ГПК. От приложената част от кореспонденцията между пострадалия и застрахователя е видно, че са били заведени щета под № 0801-002138/ 2022-01 и № 0801-002138/ 2022-02, като претенциите са с вх.№ 1585/ 18.04.2022г. (л.6-7 по делото). Исковата молба е постъпила в съда по повод липсата на произнасяне от застрахователя.

Предявените икове са с правно основание чл. 432, ал. 1 от КЗ, вр. чл.45, чл.52 и чл.86 от ЗЗД.

Няма спор, че ищцата Г. Х. Р. е майка на ищеца Г. Г. А., а третото лице Г. А. А. е негов баща (л.15-16). Не се спори и относно това, че е налице застрахователно правоотношение между ответника и водач Г.А. по повод ЗЗГО полица №

BG/30/119002986812 със срок на покритието 26.10.2019 г. – 25.10.2020 г. (непредставена).

Според Наказателно постановление № 20-0454-000230/ 02.07.2020г. издадено от началника на РУ към ОДМВР – Бургас (л.32), на Г.А. за допуснато нарушение на чл.123 ал.1, б.А от ЗДвП е наложено наказание глоба от 50 лв. и за нарушение на чл.123 ал.1, т.2 б.Б от ЗДвП глоба от 100 лв., като същият е лишен от право да управлява МПС за срок от 6 месеца. С влязло в сила решение № 433/ 22.03.2021г. по адм.д.№ 368/2021г. по описа на Административен съд – Бургас, наказателното постановление е било отменено изцяло. Образуваното ДП № 114/20г. по описа на РУ – Сунгурларе, пр.вх.№ ТОК-397/20г. по описа на РП-Бургас, ТО-Карнобат е било прекратено с влязло в сила постановление на прокурор при РП-Бургас на основание чл.243 ал.1, т.1, вр.чл.24 ал.1, т.9 от НПК и чл.199 от НПК по искане на пострадалата Г. Р.. Приложена е съставената медицинска документация за Г. Р. (л.102-105).

Според заключението на проведената съдебно-автотехническа експертиза (л.84-87), лекият автомобил м.“Опел Корса“ е фабрично оборудван с предпазни колани и въздушни възглавници. Спец.механизъм за поставяне на детско столче за този модел не е предвиден. Подробно са описани последствията за пътувалите в автомобила лица, при челния удар в крайпътно дърво предвид липсата на поставени обезопасителни колани.

В заключението на приетата съдебно-медицинска експертиза (л.88-94), вещото лице д-р Х. Х. е описал констатираните наранявания по телата на пострадалите ищци съобразно приложената мед.документация, както и сроковете за възстановяването им. Причина за настъпилите увреждания са преки удари с интериора в автомобила, т.е. описаните увреди са в пряка връзка с претърпяното ПТП. Няма признаци, че ишците са били с поставени предпазни колани, а детето е било в детско столче.

Според показанията на свидетеля К. В. – майка на пострадалата и баба на детето, след като научила за катастрофата тръгнала за С., където след една нощ се прибрала с детето в С., а ищцата останала още 3-4 дена. Г. бил целият в кръв. Г. Р. била със счупен крак и рана, на легло, с подлога около 40 дни, като свидетелката се грижела и за двамата пострадали. Още 3-4 месеца се придвижвала с патерици. И сега понякога се налагало свидетелката да ходи при дъщеря си да ѝ помага, защото още изпитва болки. Грижела се и за другото дете на дъщеря си, което тогава било на годинка.

Представените доказателства водят до извода за частична основателност на исковете. Съгласно чл. 432 ал. 1 от КЗ, увреденият, спрямо когото застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението, което му се дължи, пряко от застрахователя. Съгласно чл. 45 от ЗЗД, всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму. Отговорността на застрахователя произтича от сключената валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, по отношение на л.а. с рег.№ А 59 44 КХ. Механизмът на настъпилото ПТП беше отчасти установен в приетата по делото съдебно-автотехническа експертиза, с която съдът следва да се съобрази и на която се позовава

изцяло. На посочения пътен участък Г.А. е загубил контрол върху управявания автомобил и след като е излязъл вдясно от пътното платно, се е ударил челно в крайпътно дърво. На предната дясна седалка без поставен предпазен колан се е возила пострадалата Г.Р., а на задната седалка също без поставен колан и без да се намира в детско столче пострадалото дете Г.. Пътувалата от дясната страна Г.Р. е получила: - счупване на ляв латерален кондил на табията и разкъсно-контузна рана по предната повърхност на лявата подбедрица, като е било затруднено движението на левия крак за срок от 4-5 месеца при обичаен ход на оздравителния процес. Пътувалото на задната седалка дете Г. е получило: разкъсно-контузна рана на челото и лявата буза, разкъсвания на ляв, долен клепач, рана под лявото око, като следва да се възстанови за около 30 дни.

В хода на настоящото производство по несъмнен начин се установи, че ишците са претърпели болки и страдания вследствие на получените увреждания, за причиняването на което вина има Г.А.. Последният, чрез своите действия, противоправно е причинил описаните увреждания, а с това и неимуществени вреди на Г.Р. и Г. А., като съдът приема, че са налице предпоставките на фактическия състав на непозволеното увреждане – деяние, вреда, противоправност на деянието, причинна връзка и вина. Извършеното противоправно действие е довело в крайна сметка до причиняване на ишците на неимуществени вреди, изразяващи се в психически стрес, болки и страдания. Ответното застрахователно дружество отговаря по силата на валидна към момента на настъпването на ПТП застраховка „Гражданска отговорност“ на описания лек автомобил, управляван от Г. А..

Съгласно чл. 52 от ЗЗД обезщетение за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост, което не е абстрактно понятие. Последното зависи от преценката на обективни обстоятелства, каквито са характера на увреждането, начина на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено и др. Съдът определи характера на вредите с оглед събраните по делото доказателства, като счита, че искове за присъждане на обезщетение за посочените неимуществени вреди, се явяват основателни и следва да ги уважи, но частично спрямо претендираните размери. Явно е, че след претърпяното произшествие, Г.Р. за дълъг период от време, а Г. за по-кратък ще изпитват болки, както и траен дискомфорт. От показанията на разпитания свидетел се установи, че пострадалата Г.Р. за дълъг период от време не е могла да извършва обичайните си дейности, тъй като единият ѝ крак е бил обездвижен. И в момента има белези по тялото, които я карат да изпитва срам и нежелание да се среща с хора. Детето Г. е пострадал по-леко, но поради крехката си възраст и наличието на много кръв е бил силно уплашен.

Претърпените болки и страдания от ишцата вследствие на преживяното, съдът преценява че отговарят на сумата от 21 000 лв. За детето сумата е 3000 лв. За да определи обезщетенията в такива размери, съдът взе предвид и формираната съдебна практика при сходни казуси. Направеното от ответната страна възражение за прекомерност на търсените обезщетения, беше взето предвид от съда.

Възражението на ответника за наличие на предишна травма при пострадалата

Г.Р., остана недоказано. Нито от заключението на вещото лице Хр.Х., нито от приложената медицинска документация може да се изведе безпротиворечиво такова заключение.

Направеното възражение от ответната страна за съпричиняване, съдът приема за основателно по отношение и на двамата пострадали. Чл.137 от ЗДвП изисква от пътниците да бъдат с поставени обезопасителни колани, когато такива са предвидени за съотв.автомобил. Според вещото лице В.Г., процесният автомобил е снабден с такива както за предните, така и за задните седалки. Това е важно, доколкото триточковите колани имат предназначение и възможност да ограничат движението на тялото напред и назад, каквото е било това на Г.Р. предвид челния удар, а това обосновава в изключителна степен ролята на предпазния колан. Впрочем липсата на други специфични увреждания обосновава и заключението на съда, че пострадалата е била без поставен предпазен колан по време на удара. По отношение на малолетния Г. приложима е разпоредбата на чл.137 б.„В“, ал.3 от ЗДвП, изискваща да пътува в обезопасително столче. Липсата на фабрично такова в автомобила не дерогира приложението на разпоредбата, доколкото това е задължение на пълнолетните пътници в автомобила. Или и по отношение на двамата пострадали съдът приема, че е налице съпричиняване на вредоносния резултат, който оценява на 1/3.

Или исковете по чл. 432 ал. 1 от КЗ се явяват основателни до размера на 14 000 лв., съотв. 2000 лв., като в останалите си части до пълния предявен размер от 26 000 лв. – за разликата от 12 000 лв., съотв.за разликата от 2000 лв., се явяват неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

Ищцовата страна претендира на основание чл. 86 от ЗЗД и законната лихва върху присъденото обезщетение за неимуществени вреди от датата, на която ответното дружество е следвало да изплати дължимото обезщетение до окончателното изплащане. Съгласно чл. 493 ал. 1, т. 5 КЗ, застрахователят покрива отговорността на застрахования за причинените на трети лица имуществени и неимуществени вреди, като в този случай той покрива, наред с другото и лихвите по чл. 429 ал. 2, т. 2 КЗ, т.е. лихвите за забава, когато застрахованият отговаря за тяхното плащане пред увреденото лице при условията на чл. 429 ал. 3 КЗ. В чл. 429 ал. 3 КЗ е предвидено, че застрахователят покрива лихвите, дължими от застрахования само в рамките на застрахователната сума, считано от датата на уведомяването за настъпилото застрахователно събитие от застрахования по реда на чл. 430 ал. 1, т. 2 КЗ или считано от датата на предявяване на застрахователната претенция от пострадалото лице, която от датите е най-ранна. В случая застрахованият дължи лихви за забава по отношение на увредените лица от момента на деликта, по общото правило на чл. 84 ал. 3 от ЗЗД. Техният размер не би надхвърлил застрахователния лимит, предвид определените размери на обезщетението. След като липсват доказателства за уведомяване на ответника за събитието от самия застрахован, то като момент на дължимост на лихвата за забава следва да се възприеме 28.06.2022 год. – датата, на която ищцата Г.Р. е подала заявление за изплащане на застрахователни обезщетения и за детето си Г. (л.6-7 – завеждане на заявлението). Заявената дата е 3 месеца след 28.06.2022г., която е след завеждането или лихвата е дължима от заявената дата.

На основание чл. 38 ал. 2 от Закона за адвокатурата, в полза на адвоката, защитавал ищците, следва да бъде присъдено възнаграждение, предвид оказаната им безплатна адвокатска помощ на основание сключен договор за правна защита и съдействие (л.5). Или налице е предвиденото основание за присъждане на адвокатско възнаграждение на упълномощения адвокат за осъществено пред настоящия съд процесуално представителство. Съгласно чл. 38 ал. 2 от ЗА, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение, като съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата по чл. 36 ал. 2 и осъжда другата страна да го заплати. След като адвокатското възнаграждение по чл. 38 ал. 2 от Закона за адвокатурата се присъжда в полза на процесуалния представител на страната, то с настоящият съдебен акт ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД следва да бъде осъдено да заплати на адв. Красимир Кацарски от АК-Бургас общо сумата от 1660 + 600 или общо 2260 лв, представляваща адвокатско възнаграждение, определено по правилата на чл. 7 ал. 2, т. 2 и т.3 от Наредба № 1/09.07.2004 година за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съответстващ на уважената част от предявените искове за сумата от 14 000, съотв.2000 лв. Липсват доказателства за регистрация на пълномощника пред НАП по ЗДДС.

След като ищците са изцяло освободени от заплащане на държавна такса и разноски, дължимата държавна такса върху присъденото обезщетение следва да се възложи върху ответника на основание чл.78 ал.6 от ГПК – 640 лв. Това се отнася и до разноските, внесени от бюджета на съда или това е сумата от 120 лв. за възнаграждение на вещо лице.

Съобразно отхвърлената част от исковете и предвид чл.78 ал.3 от ГПК, ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД има право да получи част от направените разходи за възнаграждение за САТЕ и СМЕ в размер на 505 лв. и юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв. съобразно чл.25 от НБПП или това е сумата от 373,65 лв. Доказателства за други разноски не бяха приложени, предвид приложения списък на разноските по чл.80 от ГПК.

Мотивиран от горното, Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление: гр.София 1172, бул. „Г.М.Димитров“ № 1, представлявано от изпълнителните директори Бисер Георгиев Иванов и Живко Стойков Колев, чрез пълномощник юрисконсулт Йоана Каранлъкова да заплати **в полза** на Г. Х. Р. с ЕГН ***** от с.С., с пълномощник адв. Красимир Стоянов Кацарски от АК-Бургас, с посочен съдебен адрес: гр. Бургас, ул. „Васил Левски“ № 16, офис 316 сумата от 14 000 (четиринадесет хиляди) лв., като обезщетение за претърпени неимуществени вреди – претърпени болки, стрес и страдания, причинени от станалото на 30.05.2020 г. ПТП, причинено от Г. А. А. – водач на МПС: лек автомобил марка „Опел“, модел „Корса“, с ДК №

А 59 44 КХ, ведно със законната лихва от 28.09.2022г. до окончателното заплащане на сумата, като иска до претендираните 26 000 лв., ОТХВЪРЛЯ като неоснователен.

ОСЪЖДА ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление: гр.София 1172, бул. „Г.М.Димитров“ № 1, представлявано от изпълнителните директори Бисер Георгиев Иванов и Живко Стойков Колев, чрез пълномощник юрисконсулт Йоана Каранлъкова да заплати в полза на Г. Г. А. с ЕГН *****, чрез своята майка и законен представител Г. Х. Р., с пълномощник адв. Красимир Стоянов Кацарски от АК-Бургас, с посочен съдебен адрес: гр. Бургас, ул. „Васил Левски“ № 16, офис 316 сумата от 2 000 (две хиляди) лв., като обезщетение за претърпени неимуществени вреди – претърпени болки, стрес и страдания, причинени от станалото на 30.05.2020 г. ПТП, причинено от Г. А. А. – водач на МПС: лек автомобил марка „Опел“, модел „Корса“, с ДК № А 59 44 КХ, ведно със законната лихва от 28.09.2022г. до окончателното заплащане на сумата, като иска до претендираните 4 000 лв., ОТХВЪРЛЯ като неоснователен.

ОСЪЖДА ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление: гр.София 1172, бул. „Г.М.Димитров“ № 1, представлявано от изпълнителните директори Бисер Георгиев Иванов и Живко Стойков Колев, чрез пълномощник юрисконсулт Йоана Каранлъкова да заплати **в полза** на адв. Красимир Стоянов Кацарски от АК-Бургас, с посочен съдебен адрес: гр. Бургас, ул. „Васил Левски“ № 16, офис 316 сумата от 2260 (две хиляда двеста и шестдесет) лв. адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА Г. Х. Р. с ЕГН ***** от с.С. и Г. Г. А. с ЕГН *****, чрез своята майка и законен представител Г. Х. Р., чрез пълномощник адв. Красимир Стоянов Кацарски от АК-Бургас, с посочен съдебен адрес: гр. Бургас, ул. „Васил Левски“ № 16, офис 316 да заплатят **в полза** на ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление: гр.София 1172, бул. „Г.М.Димитров“ № 1, представлявано от изпълнителните директори Бисер Георгиев Иванов и Живко Стойков Колев, чрез пълномощник юрисконсулт Йоана Каранлъкова сумата от 373,65 (триста седемдесет и три лв. шестдесет и пет ст.) направени по делото разноски.

ОСЪЖДА ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление: гр.София 1172, бул. „Г.М.Димитров“ № 1, представлявано от изпълнителните директори Бисер Георгиев Иванов и Живко Стойков Колев, чрез пълномощник юрисконсулт Йоана Каранлъкова да заплати в полза на Държавата по сметка на ОС-Бургас сумата от 640 (шестстотин и четиридесет) лв. дължима такса върху уважената част от исковете и сумата от 120 (сто и двадесет) лв. заплатени разноски.

Решението е постановено при участието на трето лице – помагач на ответната страна Г. А. А. с ЕГН *****, с постоянен адрес: с.С., община С..

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд – гр.Бургас в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____